

Poštnina plačana v gotovini!

Očmev iz Afrike

Februar 1937

Odmev iz Afrike. Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 Din, 5 lir, 2.50 šil., 60 am. cts. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 15 Din, 7 lir, 3.10 šil.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. štev. 10.887.)

Za Julijsko Benečijo: Rim (123), Via dell'Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

Za Ameriko: St. Louis, Mo., West Pine Blvd. 3624, U. S. A.

Naše slike v bakrotisku.

1. stran: Sveta Družina.

4. stran: Misijonar potuje od vasi do vasi, poučuje zamorec ter jih krščuje. Naša slika nam predstavlja misijonarja ravno v trenutku, ko pozdravlja poglavarjevo ženo, mater številne družine.

~~~~~

D O S M R T N I N A R O Č N I K I !

Kdor želi postati dosmrten naročnik »Odmeva« ter ostati misijonu zvest do groba, naj plača

ENKRAT ZA VSELEJ DINARJEV 300.-

Kdor zamore, vsakemu toplo priporočamo. Tako ne boste imeli nič več skrbi, kdaj bo treba obnoviti naročnino. Afriški misijonarji pa bodo vse življenje za vas molili.

~~~~~

Popravek. V zadnji (januarski) številki je bilo pomotoma tiskano, da znaša dosmrtna naročnina »Odmeva« 100 Din. Pravilno je: 300 Din.

Prošnja. Kdor se preseli, oziroma spremeni svoj naslov, naj nam to blagovoli natančno sporočiti. In sicer tako, da nam sporoči svoj novi in stari naslov. Ker sicer se lahko zgodi, da uprava vsled nejasnosti prejšnjega naslova ne črta, in vi dobite liste na dva ali pa celo na tri različne naslove. (Kot se je v zadnjem času zgodilo to pri nekaterih, ki so pogosto menjali bivališče, pa nam svojega starega naslova niso sporočili.) Prosimo lepo, sporočite nam novi in stari naslov.

Uprava.

Spomin na umrle.

† Preč. o. Delpuch, misijonar v Afriki. — Uršula Tepina, Strazišče pri Kranju. — Marija Kraševac, Vrhnika. — Franc Stele, Zalog. — Franciška Tifengraber, Ljubljana. — Marija Štrajnar, Ljubljana.

Usmiljeni Jezus, daj jim večni mir!

te

Z nekaj drobci duhana pridobi misijonar srca zamorcev.

Potreba uči moliti.

Pismo p. Tomaka D. J. Chingombe, Severna Rodezija.

Pregovor pravi, da sila uči moliti. Zdi se mi, da velja to tudi zame nasproti vam. Ako me zadene nesreča in sem v zadregi, potožim svojo potrebo najprej presv. Srcu Jezusovemu, potem pa takoj Klaverjevi družbi.

Tudi preteklo leto mi na mojih misijonskih potih ni šlo vse po sreči. Ko sem se nekoč peljal v čolnu po reki Lukashashya, sem zašel v vrtinec, čoln se prevrne, v vodo pademo in z nami vred del moje prtljage, med to tudi prenosni oltar in mašna obleka. Hvala Bogu, da ni bilo drugega ko strah: vsi smo prišli zdravi na suho. Na srečo ni bilo v bližini nobenega krokodila, ker sicer bi bil koga izmed nas napadel in požrl. Tudi čoln in moja prtljago smo srečno spravili na suho. Seveda je bila mašna knjiga precej poškodovana in obleka tudi. Oboje smo posušili na bregu. Mašna knjiga je zdaj nerabna, mašno obleko še rabim, ker pač druge nimam. Barve so se v vodi raztopile in zmešale v neke lise.

Ako vam ni pretežavno, prosim pošljite mi eno lahko mašno obleko, plašč na obeh straneh v barvah. Rad bi še več: belo, zeleno, rdečo in modro barvo. Velikost 80 do 85 cm, širokost 50 cm. Prosim ne zamerite mi, da nadlegujem.

Naša postaja in vasi, ki zraven spadajo, leže sredi hribovja, tako da ne moremo rabiti ne kolesa ne motorja.

Zamorci domačini nam nosijo prtljago, zato prosim za lahke stvari. Je tukaj zelo vroče, 46° R v senci, kar ni prijetno. Tudi noči so vroče.

Lepa mašna obleka napravlja mogočen vtis na domačine, zlati na one, ki so že nekoliko okuženi od protestantizma. Nekoč sem v neki protestantovski vasi maševal in so prišli vsi, stari in mladi. Ko sem pristopil v lepi mašni obleki k oltarju, se je takoj začul šepet: »Mulungu iva Ecclesia Katolika wankulu udithu — Bog katoliške cerkve je res velik.« Ko sem čez leto in dan zopet prišel v dotično vas, so me poglavar in starešina in celo otroci lepo prosili, naj jim pošljem učenika, ker da protestantovskih nočejo, ker ne znajo maše brati. S slovesno službo božjo, z lepo mašno obleko in lepim oltarjem v teh krajih misijonar pridobi mnogo ljudi za Boga in Cerkev. Celo mali kralj Mboshya je odslovil iz svoje deželice vse protestantovske učitelje in prepustil vso deželo nam, da jo pokristjanimo. V maju bomo tam začeli.

Ker že prosim, naj nadaljujem kot nekoč Abraham, in vam naštejem nekatere stvari, ki bi jih potrebovali:

1. Dva spovedna števca.
2. Ministrantovske obleke, 3 zelene, 2 modri, ali vsaj blago zanje.
3. Blago za dva zastora pri cerkvenih oknih pri velikem oltarju, ker sonce med sv. mašo pripeka na oltar. Primerna bi bila zelena ali rumena barva. Okna so velika 220×120 cm.

4. Svila za sejanje moke za hostije.

5. Tudi bi rad skioptikon firme Zeiss, ki so najboljši.

Skoro me je sram, da toliko prosim. Imejte potrpljenje z ubogim misijonarjem, ki je 400 km od Brockenhilla oddaljen in takorekoč popolnoma odrezan od sveta. Stvar je resna, ker dežela je gorata in kamenita, ljudstvo dobro, a revno. Letos so kobilice ponekod uničile vso setev, do februarja je bila grozna suša in ljudje trpe lakoto. Pomagamo si, kakor si vemo in znamo.

V namen naših dobrotnikov že naprej darujem sadove 30 sv. maš v čast sv. Antonu. Bodite uverjeni, da se vas bom vedno spominjal v molitvah.

* * *

Žalostni smo morali ukiniti nekaj katehistovskih mest, ker nismo imeli denarja za vzdrževanje. Kdor katehista vzdrži, je pomagal v največji sili.

P. Jeanjean.
Bundji misijon.

Napredek vsepovsod.

Apostol. vikarijat Bukoba.

Pismo škofa Huwiler-ja, Belega očeta in apostol. vikarja.

Lepa hvala za izdatno podporo, ki ste jo naklonili našim katehistom. Ti vrli možje so naši najboljši sodelavci. Nadomestujejo nas po vaseh, kamor več ne moremo kot nekoč, ker imamo v misijonu dela čez glavo. Poučujejo v šoli za katehumenat, ali obiskujejo kristjane in jih bodrijo k zvestemu izpolnjevanju verskih dolžnosti. Pa tudi poganov se lotijo, da bi opustili svoje stare navade in verske zmote. Ko bi mogli njih število početvoriti (kar bi bilo treba), bi mogli govoriti še o lepših uspehih. Težka kriza nas ovira, da po mnogih krajih ne moremo nastaviti katehistov, ki bi jih bilo zelo potreba. Kriza ovira tudi dobrotnike, ki bi sicer več žrtvovali za to, da bi tem vrlim delavcem pomagali do dostojne plače. Zdaj, ko smo prejeli vašo pošiljatev, smo mogli plače katehistom nekoliko zvišati; zato bodite prepričani, da ste s tem storili zelo dobro delo. Boga prosim, naj blagoslavlja vaše zveste dobrotnike in jim da obilo premoženja, da bodo mogli še naprej z darovi podpirati naše delo in prizadevanje.

Preteklo leto, dne 25. avgusta, sem posvetil dva nova mašnika domačina. S tem smo dosegli število 15 takih, ki so kot domačini bili posvečeni v mašnike v vikarijatu. Eden teh je Jakob Mwenge, ki ga je vaša Klaverjeva družba bila adoptirala. Oba nova mašnika sta zelo vestna gospoda, zato je upati, da bosta mnogo dobrega storila v vinogradu Gospodovem.

Zdaj imamo 6000 novoizpreobrnjenec; pa tudi število katehumenov se je primerno povečalo. Ako seštejemo kristjane in katehumene, smemo reči, da več ko $\frac{1}{6}$ vsega prebivalstva pripada Kristusu. Bogu bodi hvala za to! Naj bi se božje kraljestvo vsak dan večalo!

Ustanovili smo tri nove postaje. Poslopja so tu zaenkrat še zasilna in bodo najbrž še dolgo morala biti; ker naša blagajna je prerevna, da bi mogli kaj trajnega postaviti. No, pa da imamo vsaj prostor!

Tudi število šol smo morali zvišati, da smo ustregli želji vaščanov, ki še niso imeli svojih šol. Tudi glede šol je tako, da pomanjkanje denarnih sredstev zadržuje širjenje krščanstva, in to po vseh krajih te dežele.

Da pa smo mogli toliko doseči, gre veliko v hvalo vaši Družbi, ki je bila že izpočetka misijonu zelo naklo-

njena in ga podpirala bodisi z denarjem ali z molitvijo. Zato me zelo veseli, da vam morem tu izreči pristržno zahvalo.

Nov misijon ustanovljen z velikimi žrtvami.

Piše p. Jožef, misijonar v južni Rodeziji.

Danes sem prejel vašo pošiljatev denarja in se vam iz srca zahvaljujem. Dobrotnikov se bom spominjal pri sv. maši.

Naš škof je bil pred tednom tukaj in kupili smo novo zemljišče za misijonsko postajo v bližini Waukie, kjer prebiva približno 4000 ljudi. Bolj prikladnega prostora nismo mogli najti v teh suhotnih krajih, ko je komaj nekaj zemlje dobiti za polje in vrt. Za prostor smo dali 400 funtov šterlingov; zato smo se pa vaše položnice tem bolj razveselili. Tu je sicer vse zelo drago, vendar upam, da bo naša postaja v Zambesi mogla uspevati. Novi postaji bomo dali ime Marija mediatrice (Marija Srednica), ali na kratko Sv. Marija. Naj nam Marija pomaga v naših težavah, da bo vse v večjo čast božjo in v izveličanje duš. V bodoče si bomo že pomagali, čeprav bo prva leta trda šla. Kako hudo bi nam bilo, ako bi nam vi ne bili pomagali!

Jaz sem šele 3 leta v misijonu, a sem čisto obnemogel, ker sem prestal hudo mrzlico. Pa čeprav je meni hudo, dušam bo dobro. Nad 510 km moram prehoditi, pa čeprav imam še malarijo, da morem uživati le nekaj kruha, vendar čutim, da nisem sam, ki potujem ta dolga pota, ampak da me spremlja molitev dobrotnikov, ker sicer bi opešal. Prenočujem pa kar na tleh, in ko se ponoči zbudim in je ura 11, se spomnim, da nimam še brevirja za ta dan. Podnebje je silno nezdravo. Le božja milost še tu pomaga in pa molitev misijonskih prijateljev. Toliko duš zdihuje v senci poganstva, jaz pa tako slaboten in tako malo sposoben za misijonske napore. Pa Bog je dober in mi bo pomagal s svojo milostjo.

Zamorci tu so veliki reveži. Ne le, da je tu huda lakota, ampak tudi dušno so zapuščeni, ker hudobnemu duhu služijo in njemu v čast plešejo in hudobije uganjajo. Tu je res treba božje pomoči, ako hočemo kaj doseči. Molite za nas in za misijone, da nam Bog pomaga pri našem delu med pagani.

V bližini šole stanuje 4800 poganov, ki bi jih radi rešili, a težave so silne. Vsako leto pritisne lakota, tedaj jedo drevesne koreninice pomešane s pepelom. Jaz bi jim rad pomagal in jih naučil umnega kmetovanja, toda to leto moramo sami gledati, kako se bomo vzdržali. Mnogo trdega dela nas čaka. Da le letos prebijemo, pa smo rešeni. Mnogo bomo molili k sv. Jožefu in blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski. Gotovo nas ne bo zapustila, saj so v življenju bili misijoni njena poglobitna skrb, z nebes doli nam bo tem laže pomagala, ko bo videla, kako smo pomoči potrebni.

Prve zamorske servitinke.

Piše msgr. Migliorini, apostol. prefekt v Svacilandu.

Najprej se vam zahvalim za pomoč pri zidavi hiše za sestre domačinke. Zdaj bomo mogli nadaljevati z zidavo in vsaj poglobitno dokončati. Dosedanja hišica je bila vse premajhna, zato smo morali nekatere postulantinje oddati v druge misijone. So pa pridne in zelo zadovoljne.

Dve sestri domačinki poučujeta v šoli, tri druge so zaposlene v tiskarni, ostale pa porabimo pri domačem delu. Vedno molijo za dobrotnike, zato ker vedo, da se morajo njim zahvaliti, da so mogle izbrati ta poklic.

Lepo se zahvalim tudi za mašne intencije, ki jih bom takoj opravil po naročilu. Hvala vam tudi za pletilni stroj, ki nam bo zelo lepo služil.

Praznovanje sv. Neže v Osrednji Afriki.

Piše p. Oton, Beli oče, Bukoba.

V tukajšnjem misijonu, ki šteje nad 7000 kristjanov, je že 15 let ustanovljena Marijina družba za dekleta. Družbo vodim jaz, in moram dekletom na 2 ali 3 tedne napraviti stanovski govor. To je navadno ob nedeljah po glavni službi božji. Vsaka deklica mora itak iti k sv. maši in zato ni težko, da zapovedanemu pridružimo še svetovano. Prednica družbe je neka sestra, ki ima za pomoč še eno sestro domačinko. Družbenice morajo na 14 dni prejemati sv. zakramente.

Na dan sv. Neže, ki je družbena patrona, je navadno sprejem v oba oddelka kongregacije: v zeleni, ki je za za-

S. Taja s prvimi zamorskimi sestrami iz kongregacije
N. Lj. od Apostolov.

četnice, in v modri, ki je za prave družbenice. Ker je večina deklic daleč od misijona doma, jih ne smem preveč dolgo zadrževati, zato da preveč same ne hodijo domov. Zato moram reči, da kongregacijskega duha pri svojih gojenkah ne poznam posebno. Naj mi družbeni praznik svete Neže k temu nekoliko pomore.

Dobro se zavedam velike odgovornosti, ki mi jo nalaga vodstvo naše Marijine družbe: tu se vzgajajo bodoče krščanske matere in odgojiteljice naslednjih rodov. Prosim, naj blagovoljni čitatelji s svojo molitvijo nadomeste to, kar meni glede časa in notranje ureditve nedostaja. Ako pa kdo želi za našo kongregacijo kaj darovati, lahko to stori po posredovanju Družbe sv. Petra Klaverja, za kar se mu že vnaprej zahvaljujem.

Naši prvi vtisi v Tweespriit.

Poroča sestra M. Ahilea, O. S. Fr.

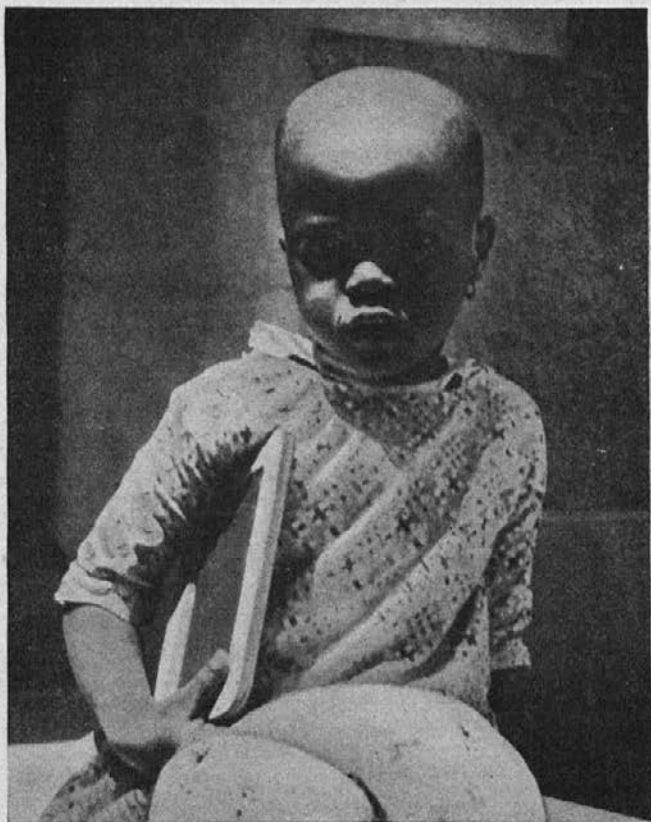
Delokrog misijona Tweespriit je zelo velik. 2000 kristjanov in približno 1000 katehumenov živi na farmah po več ur oddaljenih. Razen nekaterih manjših zunanjih postaj spadajo sem tudi tri velike, ki jih en misijonar zaporedoma vsako nedeljo obišče. Ker tam ni cerkve, se mora služba božja vršiti na prostem.

Kmalu, ko smo prišli sem, je bil božič. Kako smo bili veseli, da smo ta praznik obhajali prvič v življenju na afriških tleh. Kako smo se čudili, ko je že dan poprej prišlo toliko romarjev. Kako pobožno so oblegali spovednice, da bi si očistili srce, da bi bilo vredno prejeti Zveličarja. V gručah so stali pri jasicah in se niso mogli dovolj načuditi ljubkemu Detetu, pastircem in belim ovčkam. Zdelo se jim je, da so doma. Srečni in zadovoljni so v svoji revščini, saj je božje Dete tudi bilo revno.

V začetku marca so bili zopet svečani dnevi za naš misijon. 2. marca je bil slovesen krst otrok, drugi dan pa prvo sv. obhajilo in birma. Štiri tedne so se otroci pripravljali na te dni, ves čas so bili v misijonu. Predpisan je bil natančen dnevni red. Čim bolj so se prazniki bližali, tem bolj vneti so otroci bili. Tudi se jim je zdela velika dobrota, da so smeli trikrat na dan utešiti lakoto. Pa treba je bilo imeti vse snažno in v redu. Nihče ni smel h kosilu z umazanimi rokami.

Na dan slovesa je bila cerkev vsa okinčana. Ker je bilo vreme lepo, je bil krst kar zunaj na prostem. To je bilo nekaj posebnega. In za misijonarje dan poln veselja, da je bilo toliko duš prerojenih za Boga in versko življenje.

3. marca je bil zaključek te lepe slovesnosti. Prejšnji dan je bil dospel prevz. gospod škof. Od vseh strani so kristjani prihiteli skupaj, da vidijo svojega nadpastirja in

Zamorska deklica prvega razreda žalostna premišljuje kaj bo, ker včeraj je poslala sestra misijonarka nekaj otrok domov, ker v šoli ni bilo več prostora.

prejmejo njegov blagoslov. Prvoobhajanci so ga v procesiji spremili v cerkev. Med sv. mašo je Jezus prišel v 81 nedolžnih src. Tudi mnogo odraslih je prejelo sv. obhajilo. Popoldne je škof podelil zakrament sv. birme 131 otrokom.

Še marsikaj bi se dalo povedati, kako božja milost čudovito deluje med tem preprostim ljudstvom. Mnogo jih je na zadnjo uro krščenih, drugi pa prve ure svojega življenja. Kako sem srečna, da morem pomagati pri tem velikem misijonskem delu, čeprav le kot zadnja med drugimi. Največja bolečina za misijonarja je to, ko ne more še več storiti za blagor neumrljivih duš, ker nima sredstev.

Misijonsko delo v deželi Oranje.

Piše p. Karl Mones iz kongregacije Sv. Duha, Brede, Južna Afrika.

Misijonsko delo na farmah je v državi Oranje zelo težavno; ker tukaj prebivajo zamorci ali v naselbinah v bližini mest, ali pa na velikih farmah kot uslužbenci Evropecev. Po naselbinah so ljudje skupaj, zato je delo med njimi preprosto. Zamorci na mestnih farmah spadajo tudi k tej skupini. Njih otroci hodijo v šolo v naselbino. Ti so torej skupna enota. Na tisoče zamorcev pa živi na farmah, ki so oddaljene po 40 do 50 km od misijona. Tudi té misijonar ljubi in bi jih rad pridobil za Kristusa. Kako idealno bi bilo, ko bi bilo mogoče tu in tam po farmah sezidati krščansko šolo, da bi iz bližnjih farm otroci hodili k pouku, odrasli pa k nedeljski službi božji. Toda večinoma gospodarji ne puste, da bi se na njih posestvu zidala šola. Zamorcem po njih mnenju ni treba nič pouka; zadosti je, da le pridno delajo... Zamorcem bi naposled moglo priti na misel, da je ta zemlja bila nekoč njihov lastnina in jim je bila po krivici ugrabljena; zato treba zamorca držati nevednega.

Treba torej drugih pomočkov, da se tem ljudem pomore do spoznanja verskih resnic. Dobro je sicer, da misijonar potuje od farme do farme in obiskuje posamezne družine; toda to je težavno in počasno delo, ker farme so preobširne, pri ljudeh se ne more pomuditi, kakor bi se rad, le na redko pride vrsta na vsakega. Tudi ti reveži nikdar ne vidijo lepote skupne službe božje; kajti ni pričakovati, da bi tako daleč hoditi v središče misijona k sv. maši. Treba bi bilo, da bi se časih vsaj služba božja vršila zunaj na farmi. Potem bi bilo upati, da bi se polagoma ogrela tudi srca teh zapuščenih ljudi za Boga in sv. vero. Molimo, da bi se to moglo kmalu zgoditi!

Kratka misijonska poročila.

Škof Julien, apostolski vikar v Nyassa. Duhovna žetev je skoro povsod prav dobra v Nyassa. Ko bi imeli še enkrat toliko katehistov, bi bilo tisoč krstov več, in to leto za letom. Pa ne da bi jih mogli pomnožiti, še veseli bomo, ako jih ohranimo pri tem številu. Zdaj jih je 530. En katehist več, pa lahko

dve vasi poslušata evangelij. O ko bi se dobil za vsakega katehista velikodušen dobrotnik, ki bi poskrbel zanj za vsakoletno vzdržnino: kako bi nam ustregel!

Sestra Antonija, Mosambik. Letos smo imeli prvič procesijo presv. Rešnjega Telesa. Kaj takega naši zamorski kristjani še niso vi-

deli. Kako smo bili vsi veseli. Za to veliko milost se imamo za Bogom zahvaliti Družbi sv. Petra Klaverja, ki nam je poslala tako lepo monštranco. Procesija se je vršila v najlepšem redu. Upamo, da bomo mogli prihodnje leto napraviti še lepšo.

Evharističnemu Jezusu smo predložili vse zadeve ljubih dobrotnikov. In ne bomo prenehali vsak dan zanje prositi. Bog Vam tisočero povrni!

S. Ksaverija Lesjak, uršulin-ka, Randfontein, Južna Afrika. Prejeli smo Vaše lepe pošiljke. Kako smo Vam hvaležni za to, Vam ne morem povedati. Ko bi mogla duša govoriti, bi se izlila v tem pismu. Večje pošiljke so dospele

ravno za misijonsko nedeljo. Solznih oči sem razvezovala lepe stvari, ki jih je ljubezen do misijonov zbrala in poslala in to prav tedaj, ko smo bili v največji sili. Radi zidave šole smo morali napraviti nov dolg, ki znaša nad 20.000 Din. Ni pa prav nič denarja v hiši. —

Ljubi Jezus naj Vam vse kraljevsko povrne!

S. Brigita Bregar, uršulin-ka, Roodepoort. Iskrena hvala za vaše drago božično darilce. Zelo ste me razveselili. Bog plačaj! Pri Jezusu molim za Vas in za vse dobrotnike misijonov. Jaz se zelo srečno in veselo počutim v lepem afriškem misijonu. Priporočamo vse naše zadeve vaši molitvi.

Usako leto 500 svetih maš

berejo za vse naročnike »Odmeva« in za vse dobrotnike Družbe sv. Petra Klaverja afriški škofje in misijonarji.

Dušam, ki ljubijo misijone.

Gospodične in učiteljice z višjo šolsko izobrazbo pa tudi preprosta dekleta, ki imajo redovni poklic in veselje do misijonov, zamorejo biti sprejete v verski zavod notranjih članic Družbe sv. Petra Klaverja kot pomožne misijonarke za Afriko. Priporočamo knjižico »Poklic pomožne misijonarke«. Cena Din 4,50. Naroča se pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, Metelkova ulica 1.

Marija jo je spreobrnila.

Piše misijonarka Menehulda, frančiškanka.

Kako je pogumna in pridna zamorka, ki že 20 let služi v naši bolnišnici za gobavce. Prinaša kruh in vodo misijonarju, kupuje na trgu za sestre in pomaga pri strežbi bolnikov. Pri vsem tem je pa mohamedanka, in sicer tako prepričana, da do zadnjega ni hotela iti niti mimo naše cerkve. Le ako ni bilo drugače mogoče, je to storila, a zelo hitro in še tedaj le iz največje razdalje.

Kolikokrat smo ji rekli: »Kado, toliko časa si že pri nas: kedaj postaneš kristjana?«

»Nikdar!« je bil odgovor. In vselej je kam izginila, hitro, ko da jo kdo podi.

Maja 1929 je tudi ona zbolela. Ker smo mislili, da ne bo dolgo, jo je prečastiti pater obiskal. Molil je ž njo trikrat Zdravo Marijo, kar je ona zvesto za njim ponavljala. Tudi drugi bolniki gobavci so si prizadevali, da bi jo izpreobrnil k pravi veri. Učili so jo moliti očenaš in so pripomnili: »Kado, ako umrješ, ne smeš umreti kot mohamedanka. Že 20 let smo v tvoji družbi, radi bi bili za vedno.«

»Saj bomo!« je odgovarjala. »Jaz hočem biti vedno pri vas.«

Pa se je zgodilo, da je Kado ozdravela. In zopet se je poprijela svojega dela. Pa tudi cerkvenim vratom se je izmikala kar moč daleč. In vendar — prvi korak do nje-nega izpreobrnenja smo bili napravili. Vsak večer je molila s svojo tovarišico tri Zdrava Marija.

Ko se je pričelo deževno vreme, je Kado zopet zgrabila mrzlica. Oči so se ji vnele. Nekoč ob prav mokrem vremenu je prišla po oprasku k meni. Rekla sem ji: »Pojdi v kuhinjo, da ti dajo gorkega čaja.«

Šla je. Naše deklice so ji hitro postregle in jo prisilile, da je sedla. Ko je izpila svoj čaj, je pogledala mene in po kratkem premisleku rekla:

»Ali mi daste Matabat (zunanje znamenje katehumenov)?«

»Seveda! Seveda!«

Hitro smo poiskale križček in svetinjo Matere božje in ji obesili okrog vratu.

»Zdaj boš kmalu kristjana, ker nosiš krščanska znamenja.«

»Ne še tako hitro,« je odgovorila.

Ko je šla domov, se je zopet izognila cerkvenim vratom. Nekega dne sem zapazila, da nima na sebi Matabata.

»To pa ni lepo!« sem ji očitala.

»Ali ne vidite, da me glava boli?« je rekla. In je pokazala na križ in svetinjo, ki si jih je bila ovila okrog glave, da bi ji pregnalo glavobol.

V oktobru je naš pater superior resno obolel. Kado je bila silno žalostna. Po svoje je zdihovala k Mariji in obljubila, da podari naši cerkvi tri sveče, ako pater ozdravi. Na sveti večer je prišla k meni.

»Abba (pater) je zopet zdrav. Zdaj bi pa rada kupila tri sveče, ker tako sem obljubila.«

In jih je res kupila iz svojih prihrankov in prinesla, rekoč: »Dajte jih sveti Devici in sv. Antonu.«

»Ne,« sem rekla, »to moraš storiti sama.«

Prijela sem jo za roko in čeprav se je nekoliko obotavljala, sem jo odvedla v cerkev. Tu sem ji rekla, naj se lepo prikloni pred Najsvetejšim. Pa se je glasno zasmejala, tako nerodno se je priklonila. Pokazala sem ji Marijino podobo, češ: »To je sveta Devica.«

»Vem!« je rekla.

»To je pa podoba sv. Antona.«

»Vem.«

»Poglej, tale mala omarica je pa tabernakelj. Jezus je notri in naju vidi in sliši.«

»Vem.«

»Vsak dan je tu in čaka na nas. Zelo mu je všeč, ako k njemu pridemo in ga za kaj prosimo...«

»Tega se pa jaz bojim že 20 let.«

Dala sem sveče na oltar in Kado je rekla: »Oh, kako je to lepo!«

Potem sva šli ven. Vprašala sem jo:

»Ali boš nocoj prišla v našo cerkev k polnočnici?«

»Prišla bom skupno s Frančiško; toda najprej mi daj nekoliko belega platna.«

Pri tem je odložila svojo gufto (pokrivalo mohamedank) in si dela na glavo belo platneno ruto.

Prišla je k polnočnici. In še k dopoldanski službi božji je prišla, in to med prvimi. Od tedaj pride vsak dan k sv. maši.

Nekoč me je vprašala: »Kajne, greh je, ako kdo ob nedeljah sv. mašo opusti. Jaz nočem imeti greha, zato je ne bom nikoli opustila. Pa tudi nič več nočem biti Kado.«

»Odslej ti bomo rekli Magdalena. Ali ti je prav tako?«

»Prav.«

Zdaj prihaja Magdalena vsak dan k pouku katekizma. Večkrat reče svoji učiteljici: »Potrpite z menoj, vsega se bom še naučila in bom kmalu vsa božja.«

Milost je pri tej deklici močnejša nego njene mohamedanske prijateljice. Milost božja ima lastna pota in zmaguje tudi tiste, ki se ji dolgo upirajo... Usmiljeni Bog bodi zahvaljen za to!

Zdaj je Kado že zdavnaj krščena in je vsa srečna. Ni sicer bila prav dobro izučena, toda njeno srce je bilo pripravljeno na prvi zakrament.

Nedavno jo je vprašal prečastiti pater:

»Kado, zdaj si kristjana. Kaj se nič ne bojiš, da ti bodo tvoji mohamedanski prijatelji odrezali glavo?«

»Naj jo le!«

Ako jo kdo po neprevidnem pokliče s Kado, je pošteno huda: »Nisem več Kado in ne bom! Magdalena sem.«

Kmalu bo prejela sv. obhajilo. Vedno zatrjuje, kako je srečna.

Blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledochowski se iskreno zahvalim za prejeto pomoč po dvakrat opravljeni devetdnevnic. Po dolgem času sem zopet dobila službo. Obljubila sem javno zahvalo v »Odmevu« in dar za uboge afriške misijone, kar sedaj izpolnjujem. Ša nadalje se ji priporočam, da bi mi »mamica zamorčkov« pomagala.

A. V., Č.

Iskreno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo v neki važni zadevi in se ji še nadalje priporočam.

A. P., Sv. Peter v Šav. dol.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledochowski za dobljeno zdravje in za uslišanje v več važnih zadevah. Še se ji priporočam.

F. H., Sv. Anton v Slov. goricah.

Slučajno sem dobila vaš lep list »Odmev iz Afrike«, kjer sem brala toliko uslišanj, ki so se zgodila na priprošnje služabnice božje Marije Terezije Ledochowske. Tudi jaz sem se v veliki gmotni zadevi s polnim zaupanjem obrnila do nje. In bila sem uslišana. Pristrčno se ji zahvaljujem in prosim javne objave v »Odmevu«. Še se ji priporočam v neki drugi zadevi. Ako bom uslišana, obljubim prispevati za odkup zamorčka.

Š. D., Žiri.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in prosim javne objave v »Odmevu«. Še se ji priporočam.

S. M., Nova Cerkev.

V neki važni zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji in sem bila uslišana. F. V., Kraboneš.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno službo in se ji še priporočam v neki drugi težavni zadevi. E. S., Jesenice.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji za dobljeno zdravje in se ji še priporočam. S. M., Ljubljana.

Na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije sem dobila zopet dobro službo. Prisrčno se zahvalim »mamiči zamorčkov« za prejeto milost, ter jo še za naprej prosim pomoči. Pošiljam obljubljeni botrinski dar za krst zamorske deklice »Ljudmila«. Z. L., Štore.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski ter se ji še priporočam za naprej. J. T., Ljubljana.

Iskrena zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Š. F., Zg. Veterno.

V zelo važni zadevi sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske in ona mi je čudovito pomagala. V zahvalo pošiljam obljubljeni misijonski dar. Priporočam se ji še nadalje z velikim zaupanjem. V. G., Maribor.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za več prejetih milosti v raznih zadevah. J. U., Ljubljana.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo ter se ji še nadalje priporočam. H. F., Ljubljana.

Javno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski, da se mi je hudo bolna noga toliko pozdravila, da lahko zopet hodim in opravljam svoja vsakdanja dela. M. Praprotnik, Ljubljana.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za pomoč v neki važni zadevi. Priporočam se ji še nadalje v raznih težavah. Š. F., Konjice.

V neki zadevi sem se obrnila do služabnice božje Marije Terezije in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvalim. M. R., Slovenjgradec.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno zdravje in za več uslišanih prošenj. H. J., Radeče.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo in pošiljam obljubljen dar za zamorčke. C. E., Šmarje.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji za dobljeno pomoč. A. V.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za prejete dobrote in uslišane prošnje. R. M.

V hudi bolezni sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvalim in prosim objave v »Odmevu«. A. M., Sp. Pirniče.

Zahvaljujem se služabnici božji Mariji Tereziji za zboljšanje bolezni na nogah in za uslišanje v raznih drugih zadevah. H. T., Ljubljana.

Prisrčna zahvala služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo. Roza Garvas.

Prisrčno se zahvaljujem Mariji Tereziji za večkratno uslišanje ter se ji še nadalje priporočam v dušnih in telesnih zadevah.

M. Š., Dob.

Za dobljeno ljubo zdravje na prošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske se zahvaljujeta:

K. F., Domžale, J. Z., Vitanje.

Služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski se priporočajo: K. G., učit. abit., Celje, v neki važni službeni zadevi. — N. N., Tržič, za pomoč v hudi stiski. — P. B., Loški potok, za zdravje. — N. N., Hrastnik, za pomoč v živčni bolezni in v gospodarskih zadevah. — T. P., Slov. Konjice, za srečen izid v neki važni sodnijski zadevi. — J. M., Ivanci, za ljubo zdravje. — M. R., za ljubo zdravje svoje mame. — Š. A., Polzela, za pomoč v gmotni zadevi in za zdravje. — J. Š. Kamnik, za ljubo zdravje. — G. F., Dol. Logatec, za pomoč v hudi stiski. — M. K., Vodice, za pomoč v neki zadevi. — K. F., Ljubljana, za pomoč in uslišanje v zelo važni zadevi. — M. B., Sv. Lovrenc, za dobro službo. — A. Č., Grobelno, za božji blagoslov in neko posebno milost. — N. N., v neki posebni zadevi. — M. M., Šikolje, se priporočam za zdravje ljube bolne mamice. — M. K., Ljubljana, za dušno in telesno zdravje neke drage osebe in še v neki drugi važni zadevi. — E. M., Dobrič, za dušne in telesne potrebe, za srečo in božji blagoslov. — N. F., Brnik, za zdravje srčne bolezni. — N. N., S. L., za spreobrnjenje svoje hčere.

»Vsa skrivnost svetosti je obsežena v teh dveh besedah: Ne zaupaj in zaupaj! Nikar ne zaupaj sam vase. Toda pri tem ne ostani, ampak se takoj povzdigni k zaupanju v svojega Boga. Kajti če sem že z vsemi dober, sem sama dobrota do duš, ki v me zaupajo.

Ali veš, katere duše imajo od moje dobrote največ koristi? To so tiste, ki imajo največje zaupanje. Duše, ki zaupajo, nekako ropajo moje milosti. Zapiši torej, da mi duša, ki popolnoma zaupa, pripravlja nepopisno veselje.«

Besede Jezusove sestri Benigni Konsolati.

Kaj misli sv. Oče o misijonski Družbi sv. Petra Klaverja.

Slavno vladajoči papež Pij XI. je že neštetokrat dokazal svojo res očetovsko ljubezen naši skromni misijonski družbi. On, ki ga tako radi imenujemo »misijonskega papeža«, je že ponovno poslal svoj apostolski blagoslov Družbi sv. Petra Klaverja in vsem njenim sotrudnikom in sotrudnicam.

Namen Družbe sv. Petra Klaverja je, pomagati razširjati božje kraljestvo po vsej črni Afriki, dokler se ondi ne spreobrnejo vsi narodi. Zato podpira na vse njej lastne načine uboge misijone istotam in odkupuje zamorske sužnje.

Vsak lahko pri tej misijonski družbi sodeluje in pomaga reševati duše, odkupljene z drago Krvjo Jezusovo.

Boter ali bofirca ubogemu zamorčku-pogančku moreš postati, **ako daruješ vsoto 100 Din.** Misijonar rabi ta denar, da more sprejeti zamorčka za nekaj časa k sebi, ga poučiti in krstiti. Če mogoče, mu da tudi rožni venec ali oblekico. — Boter sme določiti zamorčku krstno ime.

Da pomagaš **odkupiti zamorčka** iz sužnosti, prispevaj vsoto **200 Din.** Smeš mu določiti krstno ime.

Vse prispevke in darove za uboge zamorčke, prosimo, pošiljajte na **Družbo sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1.** Ta družba je ustanovljena v pomoč ubogim afriškim misijonom in od sv. Stolice končno veljavno potrjena.

POPOLNI ODPUSTKI

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

2. februarja, Svečnica.

24. februarja, sv. Matija, apostol.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov. Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Odgovorni urednik: Jože Košček, Ljubljana.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: K. Čeč.

Delajmo z Družbo sv. Petra Klaverja.

Sotrudniki Družbe sv. Petra Klaverja pomagajo na jako preprost način pri najvzvišenejšem delu katoliškega kristjana, namreč pri rešitvi neumrljivih duš in pri širjenju božjega kraljestva v poganskih deželah. Na ta način množijo češčenje pravega Boga. Saj je ravno Klaverjeva družba prevzela nalogo, z vsemi močmi delovati na to, da kolikor največ dušam v Afriki pridobi milost odrešenja in svete vere.

Ostanimo zvesti misijonskemu delu! Ostanimo zvesti »Odmev iz Afrike«! Tudi za novo leto je naš sklep: Vse za Boga in rešitev duš!

Naročajte otrokom „ZAMORČKA“

Letna naročnina samo 7 Din.

Skupno 10 izv. stane letno 1 izv. samo 6 Din.

Skupno 30 izv. stane letno 1 izv. samo 5 Din.

»Zamorček« je misijonski mesečnik za mladino. Prinaša lepe slike, poučne in zanimive povesti. »Zamorček« je otrokom najboljši prijatelj, zato ga toplo priporočamo.

Naroča se tam kot »Odmev iz Afrike«.

Priporočila.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Jožefu, sv. Antonu, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: M. M., Črnomelj, v neki posebni poklicni zadevi, za dobro službo in za vdanost v voljo božjo; Š. S., Ručetna vas, v neki posebni zadevi; A. G., Poljčane, v neki težki zadevi in za spreobrnjenje neke osebe.

Zahvale.

Presvetemu Srcu Jezusovemu in Marijinemu, sv. Antonu, sv. Tereziji Deteta Jezusa, sv. Jan. Bosku, škofu Slomšku, služabnici božji Mariji Tereziji Ledóchowski: T. R., Tržič, za uslišanje v neki važni zadevi; F. Z., Kožljevec, za dobljeno zdravje; J. S., Beograd, za uslišano prošnjo in se še priporoča; M. F., Ig, za uslišano prošnjo v važni zadevi; J. in T. K., Nova Cerkev, zahvala za večkratno odvrnjenje velikih nesreč; J. M., Rovte, zahvala za pomoč v težkih zadevah; N. N., Dolenja vas, zahvala za nešteto prejetih dobrot in milosti.

Misijonarji prosijo

za podporo črnih katehistov, ki so njih desna roka. Letna vzdržnina za črnega katehista znaša Din 1.200.—. Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejema Družba sv. Petra Klaverja.

